שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפען

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

ג"ה, שנה כ"ו, גליון אלף תמ"ד — ערב ר"ה כ"ט אלול תשפ"א

ראש השנה

קבלת יו"ט: 19.58

מעריב ליל ב': 21.06 ר"ת: 21.27

מוצאי יו"ט: 21.03 ר"ת: 21.25

דף היומי ביצה ו' — Nr 1444 — 6 SEPTEMBER 2021

נא לשמור על קדושת הגליון

למרן הרב שליט"א ולחברי הביד"ץ שליט"א,
לכל מאן דעסקי באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר,
לחברי הקהלה ולתושבי העיר,
לחולי עמנו קצירי ומריעי,
לעם ה' השוכן בציון ובארצות פזוריהם,
לאחינו בני ישראל הנתונים בצרה ובשביה,

ברכת כתיבה וחתימה טובה

שנת חיים ברכה והצלחה, שפע רפואות וישועות
שנה שימלא ה' כל משאלותינו לטובה
מאחלת הנהלת הקהלה

מפנינים יקרים

עלה א-להים בתרועה ה' בקול שופר (תהלים מז,ו)

אמר הרה"ק מלובלין זי"ע שע"י הריעות של ישראל בליל ראש השנה שאחד אומר לחבירו לשנה טובה תכתב וכו' עומד הקב"ה מכסא דין לכסא רחמים, ובזה פירש הכתוב "עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר", כי תרועה הוא לשון ריעות, היינו שבאותה ריעות שמברכין בני ישראל אחד לחבירו בליל ראש השנה נעלה מדת אלקים שהוא מדת הדין מעל כסא הדין, וה' - לישב על כסא רחמים בבחי' הוי"ה שהוא מדת רחמים הוא - בקול שופר. **(ליקוטים נחמדים)**

אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם (ראש השנה טז,א)

כדי לתנות תוקף קדושת היום, היו חסידים שחזרו על אמירתו של האמרי אמת זי"ע, מה פשר החיוב המיוחד בראש השנה "שתמליכוני עליכם", הלא בכל יום ויום צריך אדם לקבל על עצמו עול מלכות שמים? אלא שראש השנה נותן כח ביהודי לכל השנה שיוכל לקבל עליו עול מלכות שמים. המליץ רבינו (כ"ק מרן אדמו"ר ה"אמרי אמת" מגור זצוק"ל) זי"ע על יום זה את דברי הגמרא (בבא בתרא קמז,א): "האי יומא קמא דריש שתא, אי חמים, כולה שתא חמימא". כלומר באותה מדה שקולטים אל תוכם בראש השנה חמימות והתלהבות בעבודת השם, כך היא עוצמת התשוקה אליה בכולי שתא. **(פאר ישראל ח"ג)**

ויש נוהגין לאכול תפוח מתוק בדבש (שו"ע או"ח סי' תקפג סעיף א ברמ"א)

בליל ר"ה אמר כ"ק מרן אדמו"ר מפאפא זצ"ל טעם על אכילת תפוח בדבש, דאי' במס' שבת דף פ"ח דתפוח הוא רמז שהקדימו ישראל נעשה לנשמע ע"ש, והנה ביום הדין אנו מבקשים להכתב בספר החיים וכו' ואעפ"י שעדיין אין אנו ראויים לזה, עם כל זה בטוחנו שבזכות קבלתינו להבא, נצא זכאים בדין מדה כנגד מדה, דהא גם אנו קבלנו ואמרנו נעשה אף שלא שמענו עדיין, וכן יזכנו השי"ת לעשות עמנו אות לטובה אעפ"י שעדיין לא תיקנו הכל ולא שמענו מצוותיו עדיין. **(יד כהן)**

אף בארץ ישראל עושים ראש השנה ב' ימים (שו"ע או"ח סי' תרא סעיף ב)

שמעתי בשם כ"ק אדמו"ר בעל ה"בית ישראל" מגור זצללה"ה בטעם שקבעו ר"ה ב' ימים גם בארץ ישראל, דהרי לפי הקביעות יחול גם בשבת וראו חז"ל שיחרב המקדש ותיבטל הסנהדרין, ולא יוכלו לתקוע בשופר, ויצא אפוא שתתבטל מצות תקיעת שופר לגמרי, וזה לא יתכן, על כן קבעו מלכתחילה ב' ימים של ר"ה כדי שלפחות יתקעו ביום השני ולא תתבטל המצוה לגמרי. **(הערות לשו"ת ארץ צבי ח"ב)**

ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה (קריאת היום)

לכאורה כפל הכתוב ענין קריאת שם המקום ה' יראה, כי מתחלה אומר הכתוב כי כך קראו אברהם ואח"כ שנה ואמר שכך יֵאמר, ומה ענין הכפילות?

וי"ל כי סוף הפסוק בא לבאר את תחלתו, והמה ב' ענינים שונים, כי מתחלה בא הכתוב לומר

(המשך בעמוד ד)

בית הכנסת הגדול
אסטען 44

בליל א' דר"ה יתפלל מרן הרב שליט"א
בביהמ"ד "ישועות משה ויזניץ"
שבבנין "אגודת ישראל"
Lamorinièrestraat 67

תפלת מנחה בשעה 20.00

דרשת מרן הרב שליט"א
אחרי תפלת מנחה

אח"כ יקבל שם מרן הרב שליט"א
את הציבור לברכת לשנה טובה

בברכת כתיבה וחתימה טובה

סוף זמן ק"ש א' דר"ה בבוקר
מג"א: 9.46/9.29 - גר"א: 10.22

סוף זמן ק"ש ב' דר"ה בבוקר
מג"א: 9.46/9.30 - גר"א: 10.22

דרשת שבת שובה

בשבת שובה הבעל"ט פרשת וילך
ידרוש

מרן הרב שליט"א

בהלכה ובאגדה

באולם "בית רחל" בשעה 18.15

(לא תתקיים תפלת מנחה במקום)

*

בענין איסור סחורה בפירות שביעית

- סוכה דף לט. משנה הלוקח לולב מחבירו בשביעית, עד דף מ. תניא כוותיה דר' אלעזר.
- תוס' לט. ד"ה וליתב ליה שאין מוסרין פירות שביעית.
- ריטב"א דף מ. ד"ה נותן לו אתרוג, ר"ח דף לט.
- ע"ז דף סב. תוס' ד"ה נמצא זה פורע חובות בשביעית.
- ע"ז סב: דבי ר' ינאי יזפיה פירי שביעית וכו'.
- רמב"ן וריטב"א שם.
- בכורות דף יב: איבעיא להו מהו לפדות פט"ח בבהמה שביעית.
- ירושלמי פ"ב מהל' שביעית ה"ז.
- רמב"ם פ"ה מהל' בכורות ח"ט והשגות הראב"ד שם.
- רמב"ן ספה"מ מ"ע ג.

מעוך לוח הקהלה

תשרי תשפ"ב

תחל שנה וברכותיה

מולד תשרי תשפ"ב: מאנטיק ביינאכט, 11 אזייגער, 27 מינוט און 11 חלקים.

ערב ראש השנה, היום האחרון של שנת תשפ"א, יום ב' פרשת וילך, כ"ט אלול, (יש נוהגין להתענות עד חצי היום, דהיינו עד שעה 13.41). מקדימין לבית הכנסת לומר סליחות "זכור ברית" (יש אומרים בלילה), אומרים תחנון בסליחות אבל לא בתפלת שחרית. תפלה כנהוג, שמונה־עשרה, חצי קדיש, קריאת התורה, אשרי, למנצח יענך, ובא לציון, קדיש תתקבל, שיר של יום וכו'.

אין תוקעין כל היום (כדי להבדיל בין תקיעות רשות לתקיעות מצוה), התרת נדרים (יש נוהגין לעשות התרת נדרים בין כסא לעשור).

פורסין פרוכת לבנה לפני ארון הקודש, מפה לבנה על העמוד והבימה ומעילים לבנים על ספרי התורה עד אחר שמחת תורה (ויש נוהגין עד אחר שבת בראשית).

(המשך בעמוד ב)

זה היום תחלת מעשיך

סיפורים ועובדות מגדולי ישראל בעניני ראש השנה

הידור מצוה

סיפר הגאון ר' משה שטרנבוך שליט"א: שמעתי מיהודי תימני זקן שזכה לתקוע בפני הגה"ק מהרי"ל דיסקין את התקיעות, עם תרועה כמנהג תימן - קול המתרעש, שהגה"ק מהרי"ל זצ"ל דקדק לשמוע תרועה גם בקול המתרעש, ועל התקיעה הקפיד שהקול יהיה פשוט ממש בלי עליות או ירידות.

והוסיף לספר שבשעת התקיעות היו פני הגה"ק מהרי"ל דיסקין זצ"ל כלפיד אש מרוב שמחה שזוכה לקיים מצות תקיעות בהידור, ולא היה שרוי כלל בהאי עלמא בעת התקיעות, ובכלל, בכל הראש השנה היה כולו שקוע שרעפי קודש והאריך מאוד בתפילת שמונה עשרה, ולאחר מכן היו עוברים לפניו הרבה בעלי תקיעות, וכל אחד היה עושה לפניו תקיעה כנוסח אחר, וסיים: אשרי מי שראה אותו בעבודתו במצות תקיעות בר"ה. והיה רגיל כמה ימים לפני ר"ה לקרוא לפניו את התוקעים לבחון אותם אם יעשו התקיעות בהידור. **(הפותח בכל יום)**

כונת התקיעות

פעם אחת כיבד הרבי מלובלין ז"ל את אדמו"ר מפרשיסחא ז"ל שיהיה בעל תוקע בראש השנה, מחמת שתקיעת שופר חכמה היא ואינה מלאכה, והוא החזיק אדמו"ר לחכם גדול על כן יתקע, וקיבל על עצמו. וקודם התקיעות קרא אותו לאמר לו דברי תורה כמנהגו לומר לבעל תוקע דברי תורה קודם התקיעות. ואחר כך כשהלכו לבית המדרש לתקוע אמר לו אדמו"ר (מפרשיסחא) ז"ל: רבי תדעו כי לא נסיתי עוד מעולם להחזיק שופר בפי ואין אני יכול לתקוע. ואמר לו הרבי (מלובלין) מפני מה קבלת על עצמך לתקוע? ואמר לו כמו שמצינו במשה שבתחלה שאל להקב"ה (שמות ג,יג) "ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם", ואחר שאמר לו הקב"ה "אהיה אשר אהיה" השיבו משה "שלח נא ביד תשלח", והסיבה היא משום שרצה להחזיק לו ידיעת שמו יתברך. וכמו כן אני רציתי לשמוע מה שהרבי אומר לבעל תוקע קודם התקיעות. **(רמתים צופים)**

רחמנא אמר תקעו

הרה"ק רבי יעקב מפשעווארסק זצ"ל אמר: דער עיקר ביי א מצוה איז, כאטש ער האלט שוין נאך אלע כונות, איז די גרעסטע כונה "ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן", ס'גוט, און מ'דארף וויסן די כונות אויך, אבער נאכן וויסן אסאך כונות קומט ער צום סוף, אז ער ווייסט גארנישט, ס'פארהאנען למשל א גראבער יונג, ער קען נישט לערנען, ער ווייסט נישט, און דער תלמיד חכם וואס ער לערנט און לערנט, האט ער מער קשיות, ממילא קומט ער אויך אן צו דעם וואס ער ווייסט נישט, די אונטערשטער שורה איז, אז פון אזוי פיל וויסן, ווערט ער ערשט געוואר אז ער ווייסט נישט, אזוי דארף זיין, אבער עכ"פ איז ער (-דער ת"ח) דאך אין די שערי חכמה.

די וועלט זאגט, די גמרא זאגט פארוואס מ'איז תוקעין ומריעין, מ'בלאזט מ'הערט אויף, און מ'בלאזט נאך אמאל? זאגט די גמרא ווייל 'רחמנא אמר תקעו', זאגט מען אז דאס איז דע גרעסטע כונה פון אלע, מ'ווייסט גארנישט, און מ'בלאזט, ווייל רחמנא אמר תקעו.

איך האב געהערט פון שווער ז"ל אז רבי אלעזר רישא ז"ל האט געזאגט, ס'איז דא ביי תקיעת שופר (בהסידור) אנגעצייכנט "שב" (מסתם איז עס עפ"י קבלה), האט ר' אלעזר רישא געפרעגט א פראסטן מענטש דער פשט דערפון, האט ער אוודאי נישט געוויסט, האט ר' אלעזר רישא געזאגט אז ס'איז ר"ת "ש'וטה (אדער ש'וואנץ) ב'לאָז!" דאס הייסט דו ווייסט גארנישט נאר מ'בלאזט ווייל מ'הייסט בלאזן, און דאס איז די גרעסטע כונה וואס 'רחמנא אמר תקעו'. **(זכות אבות - פשעווארסק, עמ' כה)**

כי קרוב ה'

הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע לקח לביתו ילד קטן שקראו לו איציקל (הרה"ק רבי יצחק מווארקא זי"ע), שנתייתם מאביו ואמו וגידלו וחינכו כבנו, כשהגיע ערב ראש השנה וחסידי החוזה מלובלין שכרו עגלה לנסוע לרבם, נפרד הרה"צ מהילד המאומץ ואמר לו איציקל אתה לא תסע אתנו ללובלין כי יש שם דוחק גדול ויכולים לרמוס אותך, ועוד כי בבואך אתי לבי כל הזמן להשגיח עליך, ותהא כל תפילתי בר"ה

(המשך בעמוד ד)

בינו שנות דור ודור

א' תשרי

ד'תשע"ב: הקדוש רבי אמנון ממגנצא - "ונתנה תוקף"
תר"מ: רבי מאיר לייבוש [ב"ר יחיאל מיכל] מלבי"ם
תרע"ד: רבי יעקב דוד [ב"ר זאב] ווילאבסקי - הרידב"ז
תרצ"ו: רבי יצחק מאיר [ב"ר אברהם יהושע העשיל] - האדמו"ר מקאפיטשניץ

ב' תשרי

תרפ"ב: רבי ישראל [ב"ר אשר] פערלאוו - ה"ינוקא" מסטאלין

ג' תשרי

ג' של"ט: גדליהו בן אחיקם (וי"א שנהרג בר"ה)
תמ"ג: רבי אברהם אבלי [ב"ר חיים] הלוי גאמבינער - מגן אברהם
תרכ"א: רבי ישראל [ב"ר גדליה] ליפשיץ - תפארת ישראל
תר"צ: רבי שמעון נתן נטע [ב"ר דוד צבי שלמה] בידערמאן - האדמו"ר מלעלוב
תר"צ: רבי נפתלי [ב"ר משה] טראפ - ראש ישיבת ראדין
תש"ב: רבי אהרן יחיאל [ב"ר ירחמיאל משה] האפשטיין - האדמו"ר מקאזניץ

ד' תשרי

תק"ח: רבי צבי הירש [ב"ר נפתלי הירץ] אשכנזי האלבערשטאדט - כוס ישועות
תקפ"א: רבי אברהם [ב"ר יחיאל] דאנציג - חיי אדם
תר"ח: רבי יצחק אריה (זעקל לייב) [ב"ר מתתיהו] ווארמזער - בעל שם ממיכלשטאדט

ה' תשרי

תשס"ט: רבי יהודה [ב"ר מרדכי] גרינפעלד - דומ"ץ חסידי בעלזא אנטווערפען

ו' תשרי

תקע"ב: רבי אריה לייב [ב"ר ברוך] - שפאלער זיידא

ז' תשרי

תצ"ז: רבי דוד [ב"ר אברהם] אופנהיים - רב בניקלשבורג ופראג - נשאל דוד

א ייִדיש וואָרט

כל השמע יצחק לי. ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו (קרה"ת יום א' דר"ה)

די גרויסע שמחה איז נישט געווען צוליב וואס שרה האט געבוירען א זוהן צו אברהם, ווייל דאס האט דער אייבירשטער דאך צוגעזאגט, איז נישט קיין חידוש אז ער האט עס מקיים געווען.

נאר דאס וואס שרה האט אויך געקענט זייגען דאס קינד, אויף דעם נס האט מען זיך נישט פארוואורט, דערפאר איז געווען "כל השמע יצחק לי". **(מלבי"ם, היא"צ א' דר"ה)**

מתוך לוח הקהלה (המשך)

מסתפרין (לפני חצות), נוטלין צפרנים, רוחצין בחמין וטובלין, כדי להכנס ליום הדין בקדושה וטהרה. ועיקר טבילה זו היא החל משעה קודם חצות היום, דהיינו משעה 13.41 (מט"א).

יש נוהגין לילך על הקברים בערב ראש השנה, ואם לא ראה את הקברים שלושים יום, מברך "אשר יצר אתכם בדין..." (ואם נתחדשו בתוך ל' יום עוד קברים, ואפילו קבר אחד, מברך אפילו בתוך ל'). ובאנטווערפען הרבה נוהגים לילך על הקברים ביום א' דסליחות.

פרוזבול: יש עושים "פרוזבול" לפני שנת השמיטה. יכולים לעשותו עד לפני השקיעה (20.16) - את הטופס אפשר לקבל במשרדי הביד"צ.

מכינים המאכלים לסימן טוב, וראש כבש, דג או עוף, וכן פרי חדש לשהחיינו ליום שני.

א' דראש השנה, קבלת יום טוב בשעה 19.58 - פלג המנחה: 18.55

הדלקת הנרות, מברכין להדליק נר של יום טוב, ושהחיינו. נכון ליתן צדקה קודם הדלקת הנרות (וכן בכל ער"ש ויו"ט). הרבה נוהגות להדליק לאחר מעריב לפני הסעודה.

א' דר"ה, יום ג', א' תשרי. בליל ראש השנה יכנס לבית הכנסת באימה וביראה.

מנחה: הש"ץ לובש טלית - אומרים הודו (יש שאין אומרים), קרבנות, אשרי, חצי קדיש, שמונה־עשרה, קדיש תתקבל, עלינו, לדוד ה' אורי (יש נוהגין לומר "לדוד" במעריב). אומרים פיוט "אחות קטנה וכו' תחל שנה וברכותיה".

ערבית, כנהוג, הש"ץ עובר לפני התיבה בניגון המקובל, ברכו וכו', ופרוש, תקעו בחודש שופר, חצי קדיש, וכופלין לעילא בכל הקדישים עד מוצאי יום כיפור, ואומרים "מכל" ברכתא, שמונה־עשרה של

(המשך בעמוד ג)

AGUDAS YISROEL SHIDDUCHIM

AGUDAS YISROEL – SHIDDUCHIM PROJECT
TEL: 020 3240 0117 **FAX:** 0872 352 6955 **Email:** shidduchim@agudas.org.uk
97 Stamford Hill, London N16 5DN

שוב בין הזמנים! כמה מהר הזמן חלף...

יש לקוות שכל הבחורים יגיעו לבתיהם בשלום בכדי ליהנות מיום טוב עם משפחותיהם ובחשיבות עליונה שיזכו לפגוש את הזיווג המיועד להם.

יוזמת שידוך אגודת ישראל היא כאן כדי לסייע לכולם להקל על התהליך.

באמצעות הטכנולוגיה העדכנית ביותר לשנת 2021, אך תוך שמירה על עקרונות מסורתיים, יצרה אגודה מערכת שבה יותר מ-200 השדכנים שלהם מקבלים כניסה מיוחדת למאגר המידע של הרווקים הרשומים שלנו מכל רחבי העולם, מה שמאפשר להם לתת שירות פרטי, אישי ויעיל מאוד לכל מי שנרשם אצלנו.

המאגר חסוי לחלוטין ומשמש אך ורק את השדכנים המוסמכים שלנו מכל רחבי העולם, באמצעות הקודים המאובטחים האישיים שלהם. איש אינו יכול לגשת לאתר אגודה מהאינטרנט. זהו מאגר מידע שהוכיח שהוא מסייע לתהליך השידוך בצורה יעילה ופרודוקטיבית ביותר.

במאגר המידע של אגודה רשומים רווקים ורווקות, אלמנים ואלמנות וגרושים/ות בכל הגילאים, מכל שכבות החברה.

האתגר למצוא שידוכים לילדים שלנו הפך לגורם מלחיץ ומתסכל מאוד, אז למה לא לנצל את הכלי הפנומנלי הזה שתכננה אגודה כדי לנסות ולהקל על משבר השידוכים.

ההרשמה היא ללא תשלום; אז עשו זאת היום! לאחר ההרשמה תוכלו לראות את רוב השדכנים ולפנות אליהם ישירות אם תרצו. יותר מ-400 מהרווקים הרשומים שלנו כבר מצאו את הזיווג המתאים שלהם, אולי אתה תהיה הבא.

לאלו השדכנים שטרם נרשמו אצלנו, אנו מזמינים אתכם להצטרף לצוות של אנשים אכפתיים ונלהבים, שמטרתם היחידה היא להפחית את כאב הלב של כל הרווקים והרווקות שלנו שמחכים לשיחת הטלפון שתביא את הזיווג שלהם.

למידע נוסף, אנא שלחו לנו דוא"ל לכתובת shidduchim@agudas.org.uk, או התקשרו אלינו למספר +442032400117. אם אין תשובה, אנא השאירו הודעה, ונחזור אליכם בוודאות בע"ה.

תקיעת שופר

(שלשים קולות)

בשני ימי ראש השנה

בשעה 18.00

בדיוק

בביהמ"ד "בית יעקב"

יאקאב יאקאבס סטר. 22

עזרת נשים פתוחה

בברכת כוח"ט - הנהלת הקהלה

מתוך לוח הקהלה (המשך)

ראש־השנה, זכרנו, מי כמוך (ובכל אלו אם לא אמרם אינו חוזר, וכן ב־וכתוב ו־בספר), ובכן תן פחדך, ברכה ג' המלך הקדוש (ואם סיים הא־ל הקדוש ולא תיקן תוך כדי דבור, חוזר לראש התפלה, וכן הדין בכל עשרת ימי תשובה), אתה בחרתנו וכו' יום הזכרון, מקדש ישראל ויום הזכרון, וכתוב, בספר. לאחר "בספר" מסיימין "המברך את עמו ישראל בשלום". יש מסיימין "עושה השלום". אומרים לדוד מזמור אחר שמונה־עשרה פסוק בפסוק (והמזמור הזה הוא סגולה שלא יחסרו מזונותיו כל השנה), קדיש תתקבל (בכל הקדישים - מר"ה עד אחר יוהכ"פ, וכן בסוף שמונה־עשרה - יש אומרים "עושה השלום" וכו'), עלינו, (יש מקומות שאומרים לדוד ה' אורי במעריב). ויש מקומות שמקדשין בבית הכנסת.

בלילה הראשון אחר התפלה מברכים איש את רעהו "לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים", ולנקבה אומרים "תכתבי ותחתמי".

קידוש, בורא פרי הגפן, אשר בחר וכו' את יום הזכרון הזה וכו' מקדש ישראל ויום הזכרון, שהחיינו.

נוהגין להטביל פרוסת "המוציא" בדבש ואוכל כזית, ויש נוהגין לאכול המוציא (במלח) ואחר כך להטביל פרוסה בדבש ולאוכלה, ואחר כך מברך על תפוח מתוק הטבול בדבש "בורא פרי העץ" ואוכל מעט - יש מקפידין להקדים ולברך בורא פרי העץ על התמרים, ואם אין לו תמרים - על הרימונים, ויש מברכין כסדר הגמרא, דהיינו קרא, רוביא, כרתי, סילקא, תמרי, אלא שאין מעלין על השלחן את התמרים אלא לבסוף - ואומר "יה"ר מלפניך ה' אלוקינו ואלקי אבותינו שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה" (ויש שאומרים בלא שם ומלכות), ומהדרין לאכול ראש כבש לזכר עקידת יצחק, ואם אין לו ראש כבש יאכל ראש של דג, ואומרים "יה"ר שנהיה לראש ולא לזנב", ואוכלין רוביא (גזר - מייערן) ואומרים "יה"ר שירבו זכויותינו", ואוכלים כרתי ואומרים "שיכרתו שונאינו", סילקא ואומרים "שיסתלקו אויבינו", תמרים - "שיתמו שונאינו", קרא - "שיקרע גזר דיננו ויקראו לפניך זכויותינו". ויש אוכלים רימונים ואומרים "שירבו זכויותינו כרמון".

אין אוכלים אגוזים בימים אלו, שמרבים כיחה וניעה, וגם מפני שאגו"ז בגימטריא ח"ט.

נוהגין אנשי מעשה ללמוד בכל סעודות ראש השנה משניות מסכת ראש־השנה שבה ד' פרקים.

ברכת המזון: יעלה ויבוא ביום הזכרון הזה (ואם שכח יעלה ויבא, קודם שהתחיל ברכה ד' אומר "ברוך אתה ה' אשר נתן ימים טובים" וכו' כמובא בסידורים, ואם התחיל כבר ברכה ד', אז בלילה חוזר בשביל יעלה ויבא כדין כל יו"ט, אולם ביום אם שכח יעלה ויבא אינו חוזר, כי יש אומרים שמותר להתענות בר"ה, יש אומרים שחוזרים). ואומרים הרחמן הוא יחדש עלינו וכו'.

שחרית, בניגון המקובל, הש"ץ לובש קיטל עם הטלית. יש נוהגים לומר שיר היחוד (ליום ג') ושיר הכבוד קודם התפלה, אדון עולם וכו', ברכות השחר וסדר היום (אחר פרשת התמיד אין אומרים ובראשי חדשיכם), פסוקי דזמרה, נשמת, המלך, ישתבח, שיר המעלות ממעמקים, חצי קדיש, ברכו, (פיוטים כנהוג), המאיר לארץ, ברכות יוצר אור ואהבה רבה, קריאת־שמע, שמונה־עשרה של ר"ה כנהוג, מקדש ישראל ויום הזכרון.

חזרת הש"ץ, פיוטים כנהוג, המברך את עמו ישראל בשלום, פותחין הארון ואומרים אבינו מלכנו (ויש מדלגין הפיסקא "אבינו מלכנו חטאנו לפניך") קדיש תתקבל, שיר של יום, (יש אומרים פה לדוד ה' אורי). אתה הראת, ויהי בנסוע הארון, י"ג מדות, תפלת רבש"ע של ראש השנה, בריך שמיה ומוציאין ב' ספרי תורה, שמע ישראל, אחד הוא וכו' קדוש ונורא שמו, גדלו, על הכל, ויעזור ויגן.

קריאת התורה, בראשון קורין (בנגון המיוחד) חמשה קרואים מ־"וה' פקד את שרה" עד "ימים רבים" (בראשית כא, פסוקים א־לד), ומניח ספר תורה השני על הבימה ואומר חצי קדיש על שניהם, וקורין למפטיר בספר תורה השני בפרשת פינחס "ובחדש השביעי" עד "אשה לה'", וב"מי שברך" אומר לכבוד יום הדין (יש אומרים רק "לכבוד היום"), וב"מי שברך" לחולה אינו אומר יו"ט הוא מלזעוק, וההפטרה "ויהי איש אחד" עד "משיחו" (שמואל-א, א, ב), בברכות ההפטרה אומר "יום הזכרון הזה" ומסיים "מקדש ישראל ויום הזכרון".

אחר קריאת התורה תוקעין בשופר, וכשיש ברית מילה בבית המדרש, מלין לפני תקיעת שופר.

תקיעת שופר: אין תוקעין בשופר לפני הנץ החמה, דהיינו בשעה 7.05, אולם בשעת הדחק יוצאים בתקיעת שופר מעלות השחר ואילך.

מדקדקין לחזור אחר תוקע שהוא הגון, בן תורה ובעל מעשים טובים, וכן המקריא. אומרים קודם התקיעות ז' פעמים למנצח (תהלים מז), ואומרים מן המצר ופסוקי קר"ע שט"ן, ומברך התוקע "אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר", שהחיינו, ויכוון התוקע להוציא את כל השומעים, והשומעים יכוונו לצאת. ותוקעין ג"פ תשר"ת: תקיעה, שברים־תרועה, תקיעה, וג"פ תש"ת: תקיעה, שברים, תקיעה, וג"פ תר"ת: תקיעה, תרועה, תקיעה (אסור להפסיק בכל בבא של תשר"ת או תש"ת או תר"ת בקול שופר שאין שייך לכאן, ואף לא לכפול השברים או התרועה אחר שנגמרו כהלכה, ואם הפסיק בקול אחר חוזר לתחלת הבבא).

(יש אומרים יהי רצון שבין הסדרים).

התקיעות שבתפלת מוסף (תקיעות דמעומד) צריך הקהל לשמוע כשהם עומדים, וכבר נהגו שגם התקיעות שלפני מוסף (תקיעות דמיושב) צריך לשמוע בעמידה.

אין לתקוע ביחידות, ואם אי אפשר אחרת, יתקע לכל הפחות לאחר שלש שעות ראשונות. כשתוקע בשביל יחיד, יברך היחיד השומע "לשמוע קול שופר" ושהחיינו.

כל הקולות כשרים בשופר, ובלבד שלא יהיה קול הברה. אסור להפסיק באמצע השלושים קולות אם לא מענין התקיעות והתפלות, וגם אח"כ אין ראוי להפסיק עד אחר כל התקיעות, ואם שח אינו צריך לחזור ולברך, ואם עשה צרכיו מברך "אשר יצר". אומרים "אשרי העם יודעי תרועה" ואשרי יושבי ביתך, לדוד מזמור (יש אומרים מזמור לדוד - מט"א ועוד), יהללו, ומכניסין ספר תורה להיכל.

מוסף, (המתפלל ביחידות אל יתפלל בג' שעות ראשונות, דהיינו לפני 9.29). הש"ץ אומר "הנני" בנגון המקובל, חצי קדיש, שמונה־עשרה, "את מוספי יום הזכרון הזה", "ובחדש השביעי". בנוסח ספרד נוהגין לתקוע גם בתפלת לחש תשר"ת, תש"ת ותר"ת אחר מלכיות זכרונות ושופרות, כמו בחזרת הש"ץ, (ויש מקומות שהמקריא מקריא גם בלחש), ואומרים "היום הרת עולם", (בנוסח אשכנז נוהגים שלא לתקוע בלחש).

חזרת הש"ץ, כנהוג, תוקעין תשר"ת, תש"ת ותר"ת אחר מלכיות זכרונות שופרות, ואחר כל סדר מהתקיעות אומרים "היום הרת עולם" ו"ארשת שפתינו" כנהוג. נופלים על פניהם ב"עלינו".

נשיאת כפים, ותערב, הטוב שמך ולך נאה להודות, הכהנים אומרים "יהי רצון", החזן אומר בלחש "או"א ברכנו בברכה המשולשת וכו'" וכשמגיע ל"כהנים" אומר בקול רם (כשיש רק כהן אחד אינו אומר "כהנים" בקול רם) והקהל עונים "עם קדושיך כאמור", אח"ז הכהנים מברכין "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וכו'", החזן מקריא להם מלה במלה והם עונין אחריו בקול רם. לפני "וישמרך" ולפני "ויחנך" אומרים "רבונו של עולם" ולפני "שלום" אומרים "יהי רצון" ואחר כך "אדיר במרום" והכהנים אומרים "רבונו של עולם", ובכמה מקומות מאחרים באמירת "אדיר במרום" ו"רבונו של עולם" עד לאחר "היום תאמצנו".

אומרים קדיש עד תתקבל, ותוקעין תשר"ת, תש"ת ותר"ת, שהם עוד עשרה קולות, להשלים מאה קולות, ואח"כ ממשיך תתקבל עד סוף הקדיש, ויש תוקעין אחר גמר כל הקדיש. אין כאלקינו, עלינו, (לדוד ה' אורי), (יש אומרים שיר הכבוד). והמתפללין בנוסח אשכנז תוקעין עוד שלשים קולות להשלים למאה קולות.

יש נוהגין כמנהג הגר"א שאם גמרו מוסף אחר חצות מתפללין מנחה גדולה תיכף לאחר מוסף. וי"א דאז אין אומרים "אבינו מלכנו" אחר מנחה.

קידוש, מקדשין על היין, תקעו בחדש שופר, יש אומרים קודם זה "וידבר משה", ויש מקדימין גם "אלה מועדי". בברכת המזון אומרים יעלה ויבא (ואם שכח עיין לעיל בליל ראש השנה).

אין ישנים ביום ראש השנה, אלא עוסקים בתורה ואומרים תהלים, (ויושב בטל כישן דמי), ובשם האריז"ל איתא דלאחר חצות מותר.

מנחה, קרבנות, אשרי, ובא לציון, חצי קדיש, שמונה־עשרה של ר"ה, חזרת הש"ץ, אבינו מלכנו, קדיש תתקבל, עלינו, לדוד ה' אורי (לאומרים במנחה).

תשליך: נוהגין שהולכין אל נהר לומר "תשליך" (יש מקומות שאומרים תשליך ביום שאומרים י"ג מדות, אחר מנחה, או ביום שלפניו).

ב' דראש השנה, יום ד', ב' תשרי.

מאחרין להדלקת הנרות ולכל ההכנות ליו"ט שני עד לאחר שעה 21.06 (ר"ת: 21.27).

מברכין להדליק נר של יו"ט ושהחיינו כדאתמול (נכון שגם הנשים יכינו בגד חדש או פרי חדש לברכת שהחיינו בהדלקת הנרות, כמו שמכינים בקידוש, אבל הפרי לא תאכלנה קודם קידוש), ותזהרנה שלא תהא הפסקה בין הדלקת הנרות ואכילת הפרי שלאחר קידוש.

ערבית, כנהוג, ברכו, ופרוש, תקעו, חצי קדיש, שמונה־עשרה של ר"ה, לדוד מזמור, קדיש תתקבל, עלינו, לדוד ה' אורי (לאומרים במעריב).

קידוש, כדאתמול. יניח על השלחן פרי חדש או בגד שצריך לברך שהחיינו עליהם, ויכוין בברכת שהחיינו לפטור גם אותם. אם מניח פרי חדש יאכלנו תיכף אחר קידוש (ויש אוכלים אחר אכילת המוציא). אין עושין הסימנים בליל שני כדאתמול (יש שעושין).

שחרית, בניגון המקובל, כדאתמול. הש"ץ לובש הקיטל עם הטלית, יש מתחילין בשיר היחוד (של

(המשך בעמוד ד)

מודעה נחוצה

הציבור מתבקש להישמע להוראות הבטחון של המשטרה, ולציית להוראות ה"שמירה", כגון שלא להתקהל ליד ביהמ"ד וכדומה.

וע"ז באעה"ח בתפלה לשומר ישראל שישמור שארית ישראל ושנזכה לשנת גאולה וישועה בכלל ובפרט.

ביהמ"ד "בית יעקב"

ביום א' דר"ה

שיעור

ע"י מרן הרב שליט"א

בשעה 20.00

מנחה ותשליך בשעה 19.10

בברכת כתיבה וחתימה טובה

ביהמ"ד "בית יצחק" פשעווארסק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מודעה ובקשה

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יקבל את תושבי עירנו שיחיו לברכת שנה טובה בביתו.

הכניסה מרחוב מערקאטאר סטר. 50

אין לבוא בשום אופן לפני השעה 21.45

הגבאים

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

מנחם מענדיל שטרולי ב"ר ישראל נ"י שטרולי (פלינטנשטיין) אנטווערפען

רוחמה בראננער בת הרב בן ציון שליט"א בראננער (הענינג) לונדון

מאורשים

לונדון, כ"ו אלול תשפ"א

בכל עשי"ת אומרים אבינו מלכנו בשחרית ובמנחה), תחנון, חצי קדיש, (יש נוהגין לומר י"ג מדות בשעת הוצאת ספר תורה בכל עשי"ת), קריאת התורה ג' גברי בפרשת כי־תשא בקריאת "ויחל" (בדילוג), והצבור אומר בקול רם הפסוקים: שוב מחרון אפך - י"ג מדות ה' ה' - וסלחת וכו', (אבל העולה אומר ביחד עם הקורא), חצי קדיש, אשרי, למנצח, ובא לציון, קדיש תתקבל, יהללו, שיר של יום, אין כאלקינו, עלינו, לדוד ה' אורי.

מנחה, הש"ץ והבעל קורא מתעטפים בטלית, קרבנות, אשרי, חצי קדיש, מוציאין ס"ת וקורין ג' גברי ב"ויחל". אחר קריאת התורה אין אומרים חצי קדיש, השלישי הוא הממטיר, הפטרת "דרשו" (ישעיה נה) עד "אקבץ עליו לנקבציו", ומברך הברכות עד "מגן דוד", יהללו, חצי קדיש, שמונה־עשרה, זכרנו, מי כמוך, המלך הקדוש, המלך המשפט, עננו בשומע תפלה, וכתוב, בספר וכו'.

חזרת הש"ץ, זכרנו וכו' כנ"ל, ברכת "עננו" בין גואל לרופא כמו בשחרית, המלך המשפט, וכתוב, ואומרים ברכת כהנים. אבינו מלכנו. יש אומרים תחנון בכל תפלות מנחה. קדיש תתקבל, עלינו, לדוד ה' אורי (לאומרים במנחה).

מוצאי תענית: 20.51 (לשיטת ר"ת: 21.21)

(וראוי לכל אדם בעשרת ימי תשובה להתפלל תפלה בזמנה ובצבור - אף דאינו נזהר בזה כל השנה - עכ"פ יזהר בזה בעשרה ימים אלו, שהם מיום א' דר"ה עד אחר יוהכ"פ. וכן בשאר דברים שלא היה נזהר בהם בכל השנה, כגון פת פלטר וכדומה, עכ"פ יזהר בעשרה ימים אלו, שהם ימי תשובה ורחמים).

שבת שובה, פרשת וילך, ה' תשרי.

הדלקת הנרות: 19.49 (פלג המנחה: 18.47)

אורנות בתי מרקחת

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

op maandag 6 september
Markgrave, Markgravelei 32 237.23.16

op dinsdag 7 september
Pieters, Lange Leemstraat 124 239.15.30

op woensdag 8 september
Eeuwfeest, Mechelsestwg. 181 281.53.22

op donderdag 9 september
Breedenraedt , Van Eycklei 47 239.58.65

*

Na 22u. op 6 september (ליל א' דר"ה):
Van Ghyseghem, Kloosterstraat 166

Na 22u. op 7 september (ליל ב' דר"ה):
Pieters, Lange Leemstraat 124

*

Na 22u.: **0903.92248** / **0903.99000** (1.50€ per min.)

רופא תורן: Dokter van wacht - 0900.10.512

הצלה: HATZOLOH - 03.289.00.00

הצלה חי לייפליין: Crisiscentrum - 03.208.20.20

שמירה:	03.218.91.00
גייזה:	0488.05.25.16
בקור חולים:	0.32.33.34.35
מוקד ה.ר.ב.:	00.972.2.502.02.02
רכב:	0475.76.24.34
שפרה ופועה:	0489.35.64.77
שמייכעל:	0489.79.07.33
טהרנו:	03.808.44.82
חי לייפליין:	0495.19.81.00
מלב ללב:	03.232.22.27
שלוה:	0499.182.451
חזק:	0485.37.18.42
IN TOUCH -	0486.89.11.90
בוני עולם:	03.500.11.05
A TIME -	03.500.10.75
בית נאמן:	baisneemon@gmail.com

RUBIX -	03.271.28.13
KESHET -	0474.20.56.55
טאו:	03.500.8947
טאו-מוסדות:	03.808.49.49
תומכי שבת ויו"ט:	0486.69.08.93
שערי פרנסה טובה:	03.808.39.39
חסדי אהרן:	03.500.60.60
ECJCE-JOBS -	0466.32.34.74
מסילה:	0489.84.17.17
חברים:	03.80.80.424
Pinny's Data Bank -	0496.100.100
שיעורים בטלפון:	03.218.64.64
קול הלשון:	03.80.80.388
וטהר לבנו:	03.208.52.08
קו השגחה פרטית:	03.808.44.28
גמ"ח לרפואת הוירוס:	0485.05.6746

נולד בן

למשפ' ר' יעקב פסח הירשלער-שטרן נ"י

*

למשפ' ר' מנחם מענדל שמידט-שיינפלד נ"י

מתוך לוח הקהלה (המשך)

יום ד') ושיר הכבוד. ברכות השחר וסדר היום, פסוקי דזמרה, נשמת, המלך, ישתבח, שיר המעלות ממעמקים, חצי קדיש, ברכו, המאיר לארץ (יוצרות), יוצר אור ואהבה רבה, קריאת־שמע, שמונה־עשרה, חזרת הש"ץ (פיוטים), פותחין הארון ואומרים אבינו מלכנו, קדיש תתקבל, שיר של יום, (לדוד ה' אורי). אתה הראת, י"ג מדות, רבונו של עולם, בריך שמיה, ומוציאין שני ספרי תורה, שמע, אחד וכו' קדוש ונורא שמו, גדלו וכו', וקורין (בנגון המקובל) בראשון חמשה גברי בפרשת וירא (בראשית כב פסוקים א-כד) מ"ויהי אחר הדברים" עד סוף הפרשה, חצי קדיש על שני הספרים, מפטיר בס"ת השני בפרשת פינחס כדאתמול, וההפטרה "כה אמר ה' מצא חן במדבר" (בירמיה לא) עד "רחם ארחמנו נאום ה'", ברכות ההפטרה.

תקיעת שופר, אחר קריאת התורה תוקעין בשופר. וכשיש ברית מילה בביהכנ"ס מלין לפני תקיעת שופר.

נוהגין שהתוקע לובש בגד חדש, ומברך שהחיינו על התקיעות ומכוין להוציא גם הבגד.

מוסף, כדאתמול.

מנחה, קרבנות, אשרי, ובא לציון, חצי קדיש, שמונה־עשרה של ר"ה, חזרת הש"ץ, אבינו מלכנו, קדיש תתקבל, עלינו, לדוד ה' אורי (לאומרים במנחה).

מוצאי יום טוב: 21.03 (לשיטת ר"ת: 21.25)

ערבית, של חול כנהוג, בשמונה־עשרה זכרנו, מי כמוך, המלך הקדוש, אתה חוננתנו, המלך המשפט (אומרים "המלך המשפט" בכל תפלות החול של עשי"ת, ואם שכח ואמר "מלך אוהב צדקה ומשפט" אינו חוזר), וכתוב, בספר. אחר שמונה־עשרה קדיש תתקבל, עלינו, (לדוד ה' אורי).

הבדלה, עושים הבדלה על הכוס, בורא פרי הגפן, המבדיל בין קודש לחול, (לא נר ולא בשמים).

תחלת תענית: בבוקר בשעה 5.23

בעשי"ת, בימי החול מוסיפין "שיר המעלות ממעמקים" בין ישתבח לקדיש שלפני ברכו, ובשמונה־עשרה מוסיפים זכרנו, מי כמוך, המלך הקדוש, המלך המשפט, וכתוב, בספר. ואחר שמונה־עשרה בשחרית ובמנחה אומרים אבינו מלכנו.

צום גדליה, יום ה' וילך, ג' תשרי, הוא תענית ציבור, משכימין לסליחות, (וכן בכל עשי"ת), תפלה כנהוג. בחזרת הש"ץ זכרנו וכו' כנ"ל, עננו ברכה לעצמה בין גואל לרופא, אחר שמונה־עשרה אבינו מלכנו (וכן

מפנינים יקרים (המשך)

עצם הענין שקרא אברהם שם ההר ה' יראה, אולם על זה קשה לפי מה ששנינו (ע"ז מה,א) "בכל מקום שאתה מוצא הר גבוה וגבעה דע שיש שם ע"ז", ואם כן איך קרא אברהם בשם ה', והרי כיון שהיה הר בידוע שנעבד בע"ז, ומחובר אסור לגבוה ואיך הקדיש ההר לשמים, (והתוס' הביאו שם להקשות מבית הבחירה, יעוי"ש)? וע"ז השיב הכתוב "אשר יאמר היום בהר ה' יראה", ופירושו לפי מה שדרשו חז"ל "הר המוריה בקעה היה ורמז רמז לו הקב"ה ונעשה הר גבוה", וזהו שדקדק הכתוב לומר אשר יאמר היום בהר ה' יראה, היינו שעד היום היה המקום בקעה ורק היום רמז לו הקב"ה ונעשה הר, והיינו יאמר שנרמז לו להעשות הר ע"י הקב"ה, וכיון שנעשה רק היום להר, וקודם לכן היה בקעה, אם כן אין צריך לחוש בו לע"ז ויכול אברהם לקרוא לו בשם ה'. **(חנוכת התורה)**

זה היום תחלת (המשך)

מבולבלת, ולכן תישאר הפעם בבית. הילד לא ענה להרר"ד כלום, וכאשר כל החסידים וגם הרר"ד עלו על העגלה, קפץ איציקל ותלה את עצמו על דף אחד שיצא מאחורי העגלה ונסע אתם בדרכם ואף אחד לא ידע מכך כלל, ורק כשהגיעו לאיזה תחנת ביניים, וירדו כולם מן העגלה בחנו בו ולקחו אותו בתוך העגלה. בבואם ללובלין אמר לו הרר"ד שבהיות ויש כאן דחיפות עצומות ולא יוכל למצוא אותו בין המון האנשים, על כן מצוהו שתמיד יחזיק באבנט שלו וכך יהיה צמוד אליו תמיד.

ביום א' דראש השנה אחרי תפילת שחרית יצא החוזה מביהמ"ד ולא חזר לתקיעות, וחיכו עליו זמן רב למאד ועדיין לא הגיע, והדבר עורר דאגה רבה בין החסידים, עד שקבעו ואמרו שהרר"ד מלעלוב יכנס אל הרבי וישאל אותו למה אינו נכנס לביהמ"ד לתקיעת שופר. גם הילד איציקל נכנס עם הרר"ד ואחז באבנטו, אבל החוזה כלל לא הפנה את ראשו לתלמידו הרר"ד, ורק שאל את הילד איך קוראים לו, וענה שקוראים לו איציקל, שאלו החוזה ואתה לומד משהו, ענה שהוא לומד הסוגיא שקרוב פסול לעדות, ושאלו החוזה ולמה הוא פסול, ענה הילד שכן הקרוב יכול להעיד שקר כי רוצה לעשות טובה לקרובו, שאל אותו החוזה האם הכל מובן לו כאן או האם יש לו קושיא בגמרא, ענה הילד שבאמת קשה לו על מה שאמרו קרוב פסול לעדות בין אם אמר לטוב ובין אם אמר לרעה, ואיני מבין למה גם לרעה יפסול, שאלו החוזה ויש לך איזה תירוץ על זה, ענה הילד כי קרוב שמעיד לרעה על קרובו הוא בכלל לא בן אדם, והכתוב אומר ועמדו שני האנשים, שהעדים צריכים להיות אנשים, מיד נתלהב החוזה ואמר מי לנו קרוב כמו השי"ת, ובודאי שלא יוכל להעיד עלינו שום רעה, ומיד נכנס לתקיעות. **(יהי אור)**

להתלמד מותר

סיפר כ"ק אדמו"ר מטאלנא זצ"ל: אצל הרה"ק רבי יוחנן מסטאלין זצוק"ל היה לי מעשה פלא והפלא, ממש הופיעה רוח הקודש בבית מדרשו, היה זה ערב ראש השנה באחד השנים שהיה רבי יוחנן כאן בארץ ובאתי אליו לקבל ברכת שנה טובה, ממש לפני כן קניתי שופר חדש עבור יו"ט והרהרתי בלבי האם מותר לי לנסותו כיצד אני תוקע בו, הרי כתוב בהלכה שבערב החג לא תוקעים, כדי להבדיל בין תקיעה דאורייתא למנהג ועוד טעמים, ומצד שני אני רק רוצה להתלמד ולנסותו, וכך כשאני מהרהר בדבר הגעתי אליו, השופר היה מוכנס עמוק בכיסי ולא ראוהו, ומליבא לפומא לא גליא מה שאני מהרהר, הרבי קבלני במאור פנים וברכני בכל הלב, כשפניתי ללכת מחייך אלי ואומר "להתלמד הרי מותר!!" ואני עומד ומשתומם, שקרא את מחשבותי ואת הספק שיש לי, וענה לי ברגע כמימרא שלהתלמד הרי מותר, הצדיקים יודעים הכל!

(תנחומיך ישעשעו נפשי, עמ' 237)

ראיה גאונית

בשו"ת 'דובב מישרים' (ח"ב סימן לח) נשאל רבינו (הגאון מטשעבין זצ"ל) ע"י 'ידידו הגאון החריף העצום' רבי אברהם יחיאל בלנקמן אב"ד שברשין איך לנהוג כאשר נמצאים בבית המדרש שני אנשים שיכולים לתקוע, אולם האחד הוא ת"ח גדול וירא אלקים מרבים, ובעל עובדין טבין, אולם אינו יכול לתקוע רק בצד שמאל, והשני יהודי פשוט וכשר ותוקע כדרך שצריך לתקוע בצד ימין, איזה מהם לבחור לתקוע בראש השנה? ורבינו משיב שלדעתו נראה שנכון יותר לבחור בתלמיד חכם, כי מעלת עצמיותו מכריעה נגד הידור שהרמ"א כותב עליו רק בלשון ש"טוב לתקוע בצד ימין, אם אפשר".

מנין הוא לוקח חלוקה כזו? מגמרא מפורשת (יומא לט,א) שנחלקו תנאים בגורל השעירים ביום הכיפורים אם כהן גדול לבדו מכניס את שני ידיו בקלפי, או שהסגן וכה"ג מכניסין ידיהם בקלפי יחדיו, שכן "ימיניה דסגן עדיף משמאליה דכהן גדול". להלכה פוסק הרמב"ם שהכהן גדול לבדו מכניס את שתי ידיו בקלפי, שמאלו דכהן גדול עדיפה לנו מימינו של הסגן, הרי שמעלה עצמית עדיפה על מעלת ימין.

(שר התורה, עמ' 212)